

1. רמב"ן לפסוק ח :
"שיפיים אנשי העיר בהפקר בנותיו?
אין זה כי אם רוע לב, שלא היה ענין הזימה בנשים רחוק בעיניו,
ו[אילו] לא היה עושה לבנותיו חמס גדול כפי דעתו.
לכך אמרו רבותינו¹: בנהג שבעולם אדם מוסר עצמו על בנותיו ועל אשתו
יהרג או נהרג, וזה מוסר בנותיו להתעולל בהן".
2. בראשית רבה נו :
"רק לאנשים האל – אלהות הם אלו – חזקים".
3. מלבי"ם לפסוק ט :
"אנשי סדום] לא התרצו בכך כי לא היה זה מצד תאוותם רק מצד נימוסיהם הנשחתות,
שלא כמו ב[פילגש] גבעה שהיה רק מצד התאוה ונתרצו בפילגשו".
4. רש"י לפסוק יא :
"מקטן ועד גדול – הקטנים התחילו בעבירה תחלה שנאמר: 'מנער ועד זקן'
לפיכך התחילה הפורענות מהם".
5. בראשית רבה נג :
"בשעה שהיה אומר להם דברים שהם ערבים להם הן אומרים לו: גש הלאה!
ובשעה שהיה אומר להם דברים שאין ערבים להם היו אומרים לו: האחד בא לגור וישפט שפט?".
6. מדרש הגדול לפסוק ט :
"אמרו לו [אנשי סדום ללוט]: חזור לך לאחוריד!
אפילו אברהם עצמו אין אנו משגיחין בו. הדא היא 'האחד בא לגור וישפט שפט'?".
7. כלי יקר לפסוק ט :
"שאתה רוצה לשפוט דבר שפוט כבר כי כבר שם שם לו חק ומשפט"²
שאורח ברגליו לא יבוא אל היכלו של שום אחד, ואיך אתה רוצה לשנות החוק השפוט?".
8. בראשית רבה נט :
"כי משחיתים אנחנו וגו' – רבי לוי בשם רב נחמן: מלאכי השרת,
על ידי שגילו מסטורין של הקב"ה נדחו ממחיצתן מאה ושלושים ושמונה שנה".
9. תנחומא ישן וירא כא :
"רבי תנחומא אמר: מאה שלושים שנה כמנין סלם בגימטריא".
10. ספורנו לפסוק טז :
"בחמלת ד' עליו – אף על פי שבזכות אברהם היה נמלט כאמרו:

¹ תנחומא וירא יב.

² שמות טו כה.

וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת אֲבֵרָהֶם וַיִּשְׁלַח אֶת לוֹט מִתּוֹךְ הַהִפְכָּה
הֵנָּה כִּי־זָן שֶׁהָיָה מֵאַחֵר וּמִתְעַכֵּב אַחֵר הַזֹּהֶרֶת הַמְּלָאכִים הָיָה רָאוּי לִהְיוֹת נִסְפָּה
אֲבָל הִיתָה הַחֲמִלָה עֲלָיו כִּי לֹא בִּמְרֹד וְלֹא בִּמְעַל הָיָה עֹכֹבֹו אֲלֵא מִצַּד עֲצֵלָה וְנִפְשׁ נִבְהֵלָה.

11. בראשית רבה נ יא :

”אמר [לוט]: כמה אבוד בכסף וזהב אבנים טובות ומרגליות?”.

12. רש”י לפסוק יז :

”המלט על נפשך – דייך להציל נפשות אל תחוס על הממון”.

13. ספורנו לפסוק טז :

”אבל היתה החמלה עליו כי לא במרד ולא במעל היה עֹכֹבֹו
אלא מצד עֲצֵלָה וְנִפְשׁ נִבְהֵלָה”.

14. פרקי דרבי אליעזר פרק כה :

”ויחזיקו האנשים בידו – הכל במידה. כשם שהחזיק להם בידם שלא כרצונם והכניסו בתוך ביתו
כך החזיקו בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו והוציאו בחוץ”.

